गोतमो राहूगणः। मरुतः। जगती, ५, १२ त्रिष्टुप्

प्र ये शुम्भन्ते जनयो न सप्तयो यामन्नुद्रस्य सूनवेः सुदंससः।

रोदंसी हि मुरुतश्चिकिरे वृधे मदंन्ति वीरा विद्थेषु घृष्वयः॥ १.०८५.०१

यामन्- मार्गे। जनयः- पितव्रताः पत्न्यः। न- इव। शुम्भन्ते- शोभन्ते। शुम्भ दीप्तौ। सप्तयः- अश्वोपलक्षितप्राणाः। रुद्रस्य- वेगदेवतायाः। सृनवः- पुत्राः। सुद्ंससः- शोभनकर्माणः। मरुतः- प्राणिवशेषाः। रोदसी- द्यावापृथिव्यौ। वृधे- वर्धनाय। चिकरे- चकुः। विद्थेषु- यज्ञेषु। वीराः। घृष्यवः- शत्रुघर्षकाः। मदन्ति- तुष्यन्ति॥१॥

त उक्षितासो महिमानमाशत दिवि रुद्रासो अधि चिकरे सदः।

अर्चन्तो अर्कं जनयन्त इन्द्रियमधि श्रियौ दिधरे पृश्निमातरः॥ १.०८५.०२

ते- मरुतः। उक्षिताः- अभिषिक्ताः पूता इति भावः। मिहमानम्- महत्वम्। आश्वत- आप्नुवन्। रुद्रासः- वेगवन्तः। दिवि अधि- चित्ताकाशे। सदः- सदनम्। चिकरे- चक्रः। अर्क- पूज्यिमन्द्रम्। अर्चन्तः- पूजयन्तः। इन्द्रियम्- इन्द्रशिक्तम्। जनयन्तः- अजनयन्। पृश्निमातरः- अखण्डप्रकृतिजाः। श्रियः- मङ्गळानि। अधि दिधरे- धृतवन्तः॥२॥

गोमातरो यच्छुभयन्ते अञ्जिभिस्तुनूषु शुभ्रा दिधिरे विरुक्ततः।

बार्धन्ते विश्वमिममातिनमप् वत्मीन्येषामनुं रीयते घृतम्॥ १.०८५.०३

गोमातरः- अखण्डप्रकृतिरदितिर्गोः। सैव माता एषाम्। अखण्डप्रकृतिजाः। अञ्जिभः-कान्तिभिः। शुभयन्ते- स्वानेव मण्डयन्ति। शुभ्राः- शुक्राः। विरुक्मतः- विशेषेण रोचमानानलङ्कारान्। तनृषु- स्वशरीरेषु। दिधरे- धृतवन्तः। विश्वम्- सर्वाम्। अभिमातिनम्-अहङ्कारसंपन्नां चित्तवृत्तिम्। अप बाधन्ते। एषाम्- एतेषाम्। वर्त्मानि- मार्गाननुसृत्य। घृतम्-पूतनवनीतोपलक्षितपूतभावनम्। रीयते- स्रवति। री स्रवणे॥३॥

वि ये भ्राजन्ते सुमेखास ऋष्टिभिः प्रच्यावयन्तो अच्युता चिदोर्जसा।

मनोजुवो यन्मरुतो रथेष्वा वृषेवातासः पृषेतीरयुग्ध्वम्॥ १.०८५.०४

सुमखासः- शोभनयज्ञाः। ऋष्टिभिः- आयुधेः। भ्राजन्ते- शोभन्ते। अच्युता-अचलोपलक्षितजडशक्तीः। ओजसा- बलेन। प्रच्यावयन्तः- प्रकर्षेण च्यावियतारः। मनोजुवः-मनोवेगाः। मरुतः- प्राणिवशेषाः। वृषब्रातासः- वर्षकसङ्घाः। रथेषु-लक्ष्यप्रापकगितभूतस्ववाहनेषु। पृषतीः- मृगीः। मृगी जिज्ञासाप्रतीकभूता श्रुतो। आ- समन्तात्। शास्त्रमर्यादया वा। अयुग्ध्वम्॥४॥

प्र यद्रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं वाजे अद्रिं मरुतो रंहयन्तः।

उतारुषस्य वि ष्यन्ति धाराश्चर्मैवोदिभव्युन्दिन्ति भूमं॥ १.०८५.०५

यत् - यदा । रथेषु - लक्ष्यप्रापकगतिभूतस्ववाहनेषु । पृषतीः - जिज्ञासाप्रतीकमृगीः । अयुग्ध्वम् - प्रायोजयत । तदा । वाजे - अपामाधारशक्तिप्रवाहाणां वर्षणाय । अद्रिम् - मेघं जडप्रतीकम् । मरुतः - प्राणाः । रंहयन्तः - प्रेरयन्तः । रिह गतौ । उत - अपि च । अरुषस्य - रोचमानस्येन्द्रस्य सकाशात् । धाराः - आधारशक्तिधाराः । वि ष्यन्ति - विसृजन्ति । चर्मैव - जलकोशिमव । भूम - भूमिं

भूम्युपलक्षितशरीरं वा। उदिभः- जलैर्जलोपलिक्षतिचित्ताधारशक्तिप्रवाहैः। व्युन्दिन्ति- क्लेदयिन्ति। उन्दी क्लेदने॥५॥

आ वौ वहन्तु सप्तयो रघुष्यदौ रघुपत्वानः प्र जिगात बाहुभिः।

सीदता बर्हिरुरु वः सर्दस्कृतं मादयध्वं मरुतो मध्वो अन्धसः॥ १.०८५.०६

सप्तयः- सर्पणशीला मृगाः जिज्ञासाप्रतीकाः। रघुष्यदः- लघुस्यन्दनशीलाः। रघुपत्वानः-अनायासेन पतन्तः। वः- युष्मान्। आ वहन्तु- प्रापयन्तु। बाहुभिः- हस्तेः। प्र- प्रकर्षेण। जिगात- गच्छत। स्वबाहुभ्यामन्तिरक्षाख्यं समुद्रं प्राणमयकोशं वा तरतेति भावः। बर्हिः- अन्तिरक्षे प्राणमयकोशे वा। बर्हिःशब्दोऽन्तिरक्षनामसु पठितः। आ सीदत- उपविशत। वः- युष्माकम्। सदः- सदनम्। उरु कृतम्- विस्तृतम्। मरुतः- प्राणविशेषाः। मध्वः- मधुरम्। अन्धसः- सोमं रसम्। मादयध्वम्- आनन्देनानुभवत॥६॥

तेंऽवर्धन्त स्वतंवसो महित्वना नाकं तुस्थुरुरु चिकिरे सदः।

विष्णुर्यद्वावद्वृषणं मद्च्युतं वयो न सीद्नन्निधं बहिषि प्रिये॥ १.०८५.०७

महित्वना- महत्वेन । स्वतवसः- आत्मबलवन्तः । ते । अवर्धन्त- ववृधिरेः । नाकम्- आनन्दमयं कोशम् । तस्थुः । सदः- सदनम् । उरु चिकरे- विस्तृतवन्तः । विष्णुः- व्यापकोऽन्तर्यामी । यत् । वृषणम्- वर्षकम् । मदच्युतम्- हर्षस्य आसेक्तारं यज्ञम् । आवत्- ररक्ष । तत्कर्म प्रति । वयो न- पक्षीव पतन्त आगच्छन्तु । प्रिये । बर्हिष- आसने अन्तरिक्षे प्राणमयकोशे । सीदन्- उपविशन्तु ॥७॥

शूरो इवेद्युर्युधयो न जग्मयः श्रवस्यवो न पृतनासु येतिरे।

भयन्ते विश्वा भुवना मरुद्धो राजीन इव त्वेषसंदशो नरेः॥ १.०८५.०८

शूराः- शोयोंपिताः। इव। युगुधयः- युगुत्सवः। न- इव। जग्मयः- गच्छन्तः। श्रवस्यवः- चिदाकाशस्थमन्त्रश्रवणिमच्छन्त उपासकाः। न- इव। पृतनासु- आधारशक्तिप्रवाहावरणैः सह संप्रवृत्तयुद्धेषु। येतिरे- यतन्ते। मरुद्भयः- युद्धार्थं गच्छद्भयो मरुद्भयः। विश्वा भुवना- सर्वं जगत्। भयन्ते- बिभ्यति। शत्रुविषयः कोपो मित्राणामिप भयमावहतीति न्यायेन वृत्रजनितमरुत्कोपेन सर्वं जगिद्धिभ्यतीति भावो यथा हिरण्यविषयो नरिसंहकोधो देवानामिप भयमावहत्। राजान इव- नृपा इव। त्वेषसन्दशः- दीप्तसन्दर्शनाः। नरः- नेतारो भवन्ति॥८॥

त्वष्टा यद्वज्रं सुकृतं हिर्ण्ययं सहस्रभृष्टिं स्वपा अवर्तयत्।

धत्त इन्द्रो नर्यपांसि कर्तवेऽह्रन्वृत्रं निर्पामौजदर्णवम्॥ १.०८५.०९

स्वपाः- शोभनकर्मकृत्। त्वष्टा- शिल्पाधिदेवता। यत्- यदा। हिरण्ययम्- दीप्तम्। सहस्रभृष्टिम्-सहस्रधारासंयुतम्। वज्रम्- इन्द्रायुधम्। अवर्तयत्- प्रत्यगमयत् प्रददाविति भावः। तदा। इन्द्रः-परमेश्वरः। निर्नि निर्वाहकर्मणि। अपांसि- वीर्याणि। कर्तवे- कर्तुम्। धत्त- वज्रं दधार। वृत्रम्-आवरणशक्तिम्। अहन्- अहनत्। अपाम्- उदकानां चित्ताधारशक्तिप्रवाहाणां वा। अर्णवम्-समृहम्। औज्ञत्- सरणाय अधः पातयामास॥९॥

ज्रध्वं नुनुद्रेऽवृतं त ओजसा दादृहाणं चिद्विभिदुर्वि पर्वतम्।

धर्मन्तो वाणं मुरुतः सुदानवो मदे सोमस्य रण्यानि चिकरे॥ १.०८५.१०

ते- मरुतः । दादृहाणम्- वृद्धम् । दृहि वृद्धौ । पर्वतम्- जडप्रतीकं गिरिम् । वि- विशेषेण । बिभिदुः । अवतम्- कृपस्थमुदकम् । अवतशब्दः कृपनामस् पठितः । अप्रज्ञा स्थानेऽन्तर्हिताधारशक्तिप्रवाहमित्याध्यात्मिके । ओजसा- बलेन । ऊर्ध्वम् । नुनुद्रे- प्रेरितवन्तः । णुद् प्रेरणे । सुदानवः- शोभनदातारः । मरुतः । वाणं धमन्तः- मधुरनादं कुर्वन्तः । वण शब्दार्थे । धमा शब्दाग्निसंयोगयोः । वीणां वादयन्त इति वा । सोमस्य मदे- रसानन्दानुभवे । रण्यानि- रमणीयलीलाः । चिक्ररे- अकुर्वन् ॥१०॥

जिह्मं नुनुद्रेऽवृतं तया दिशासिश्चन्नुत्सं गोर्तमाय तृष्णजे।

आ गेच्छन्तीमवसा चित्रभानवः कामं विप्रस्य तर्पयन्त धार्मभिः॥ १.०८५.११

तया दिशा- यस्यां दिशि उपासकः स्थितः तया दिशा। अवतम्- कूपस्थजलम्। अप्रज्ञा स्थानेऽन्तर्हिताधारशक्तिप्रवाहम्। जिह्मम्- तिर्यञ्चं कुटिलं वा। ऐकाग्रयेणेति भावः। नुनुद्रे- प्रेरितवन्तः। तृष्णजे- ज्ञानतृष्णासंपन्नाय। गोतमाय- अतिशयेन चिद्रश्म्युपासकाय। उत्सम्- उदकं आधारशक्तिप्रवाहम्। असिञ्चन्- क्षरणमकुर्वन्। चित्रभानवः- असाधारणरश्मयः। अवसा- रक्षाशक्त्या। आ गच्छन्तीः। धामिभः- स्वसद्नैः। विप्रस्य- मेधाविनः। कामम्। तर्पयन्त- अतर्पयन्॥११॥

या वः शर्मे शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि।

अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त र्यिं नौ धत्त वृषणः सुवीरम्॥ १.०८५.१२

शशमानाय- मन्त्रस्तुतिकर्त्रे । या- यानि । शर्म- सुखानि । सन्ति- भवन्ति । दाशुषे- दात्रे । त्रिधातूनि- भूर्भुवःसुवःसंबन्धीनि । अधि यच्छत- अधिकं प्रयच्छथ । तानि । अस्मभ्यम्- नः । मरुतः । वि- विशेषेण । यन्त- प्रयच्छत । वृषणः- वर्षकाः । नः- अस्माकम् । सुवीरम्- शोभनवीर्यम् । रियम्- दानयोग्यान्नम् । धत्त- धारयत ॥१२ ॥

